

Vargproblemet (publicerad i Fryksdalsbygden den 8 augusti 2014)

Finansminister Anders Borg besöker Sunne Jaktmässa på fredag. Det vore bra om han då kunde säga några ord om regeringens vargpolitik, som ju tyvärr har havererat. För svenskt vidkommande anges referensvärdet för s.k. gynnsam bevarandestatus för varg till minst 270 individer. Officiellt uppgår den svenska vargstammen idag till 270-330 individer. Vintern 2012-2013 fanns ca hälften av landets vargar, d.v.s. ca 150 djur, i Värmland. I dag rör det sig om ca 200 vargar i Värmland enligt länsstyrelsen. En lika tät vargstam i hela Sverige svarar mot ca 4 600 djur. Det säger en hel del om den oproportionerligt stora börda som Värmland tvingats ta på sig, med allt det innebär av en kraftig minskning av älgstammen och vargangrepp på tamboskap. De senare kommer att öka i takt med att det blir brist på älg. Länets viltförvaltningsdelegation, utsedd av länsstyrelsen, anser att miniminivån för varg i Värmland bör ligga på ca 30 vargar, d.v.s. 10 procent av den nationella miniminivån.

Nu har ju regering och riksdag slagit fast att vargstammen ska hållas på gynnsam bevarandestatus, d.v.s. ca 270 individer i hela Sverige, och att denna nivå skall upprätthållas genom reglerad jakt. I nuet överlåter riksdagen/regeringen på Naturvårdsverket att bestämma var jakten skall bedrivas och hur många individer som får skjutas, s.k. licensjakt. Nu är ju Naturvårdsverket en myndighet. Myndighetsbeslut får som bekant överklagas till våra förvaltningsdomstolar. Denna klagorätt har utnyttjats av Naturskyddsföreningen, som samtidigt med överklagandet begärt och fått inhibition, d.v.s. att vargjakten omedelbart skall stoppas i avvaktan på domstolens beslut i sakfrågan.

I Sverige har vi ett trögt rättssystem. Ännu har ingen förvaltningsdomstol slutligen avgjort något beslut om licensjakt på varg, innan tiden för den beslutade vargjakten har passerats. M.a.o. lär det inte bli någon reglerad vargjakten i Sverige, så länge detta system finns kvar. Det blir inte bättre om Naturvårdsverket delegerar till länsstyrelserna att fatta beslut om licensjakt på varg, eftersom länsstyrelsernas beslut också kan överklagas. Samtidigt är det uppenbart att situation i bl.a. Värmland på sikt blir ohållbar vid en fortsatt okontrollerad tillväxt av vargstammen.

Riksdagens och regeringens beslut om storleken på vargpopulationen måste för den politiska trovärdighetens skull kopplas till verkställighet. Det uppnås om riksdagen varje höst, utifrån förslag från Naturvårdsverket och länsstyrelserna, beslutar hur många vargar som ska få skjutas efterföljande vinter och var. Därigenom blir riksdagens beslut lag, som ej kan överklagas. På så sätt skulle vi få en rimlig vargstam i Sunne, resten av Värmland och Sverige.

Björn O. Gillberg
för partiet Hela Sunne